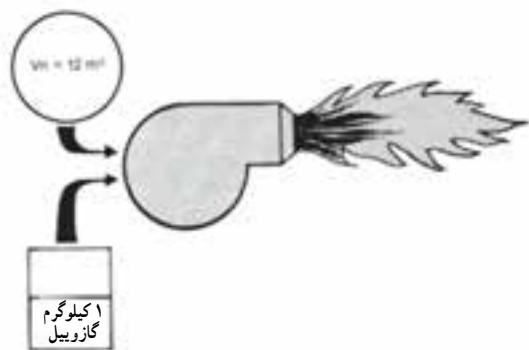
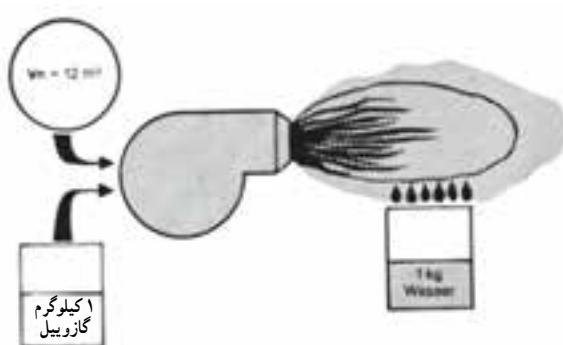

برای سوختن یک کیلوگرم گازوییل تقریباً مقدار ۱۲ مترمکعب هوای نرمال لازم است.

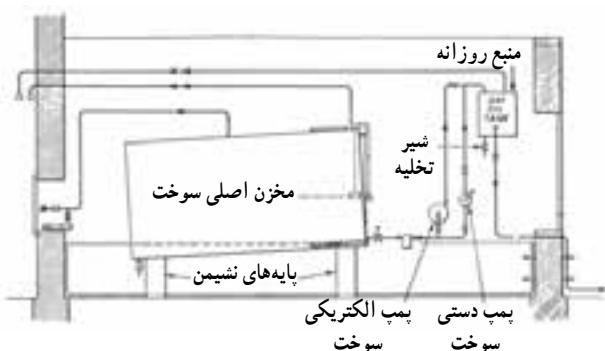

شکل ۱-۳

از سوخت یک کیلوگرم گازویل یک کیلوگرم آب تولید می‌شود.

شکل ۲-۳

شکار

۱-۳- سوخت مشعل‌ها و منابع نگهداری آن‌ها
۱-۱- گازوییل: گازوییل یکی از انواع سوخت‌های مایع است که جرم مخصوص آن، بسته به پالایشگاهی که آن را تهیه کرده است، از $84/96$ تا $191/196$ کیلوگرم بر لیتر متفاوت است. یعنی حجم یک کیلوگرم گازوییل تقریباً برابر $1/191$ لیتر است. رنگ گازوییل معمولاً قهوه‌ای است، ولی گاهی بر اثر افزودن مواد دیگر به آن گازوییل زرد و یا حتی قرمز نیز دیده می‌شود. گازوییل دارای بوی مخصوص به خود است و معمولاً وقتی با هوا ترکیب می‌شود زیاد خوشایند نیست. گازوییل تقریباً دارای ارزش حرارتی 10000 کیلوکالری بر کیلوگرم می‌باشد.

توجه: یعنی اگر یک کیلوگرم گازویل را سوزانیم مقدار ۱۰۰۰ کیلوکالری حرارت تولید می‌شود.

برای سوختن یک کیلوگرم گازویل تقریباً ۱۲ مترمکعب هوا لازم است (شکل ۳-۱).

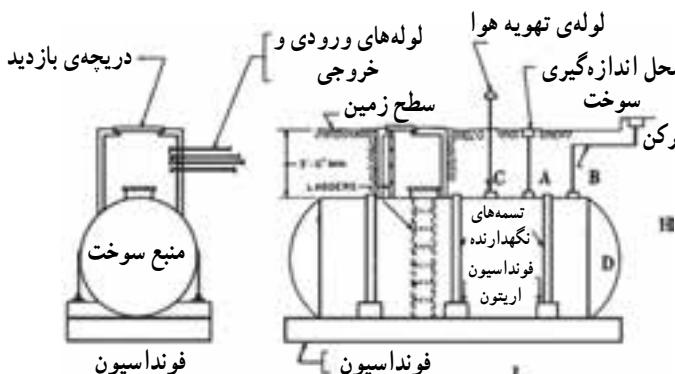
از سوختن یک کیلوگرم گازویل یک کیلوگرم بخار آب تولید می شود (شکل ۳-۲).

۱-۳-۲- منابع گازوییل: در سیستم‌های حرارت مرکزی که مشعل آن گازوییلی می‌باشد لازم است سوخت مورد نیاز مشعل‌ها (حدوداً برای مصرف یک ماه) در تزدیکی موتورخانه ذخیره گردد تا از آن استفاده شود. مخازن از جنس ورق سیاه ساخته می‌شود و به دو صورت دفني و یا سطحی (روی زمینی) نصب می‌گردد. معمولاً^۱ لوله‌هایی که به مخازن ارتباط داده می‌شود عبارتند از: لوله‌ی پرکن، لوله‌ی تهویه و لوله‌ی رفت و برگشت گازوییل. مخازنی که روی زمین نصب می‌شوند شکل ۳-۳ حداقل دارای ظرفیتی برابر ۲۵۰۰ لیتر هستند و چنان‌چه مقدار گازوییل بیش‌تر باشد بایستی از مخازن دیگری استفاده شود که در فضای مجاور قرار گرفته و دیوار بین آن‌ها، حداقل برای سه ساعت، قدرت مقاومت در برابر آتش^۱ داشته باشد. باید فونداسیون مناسبی جهت استقرار مخزن گازوییل اجرا گردد.

۱- مشخصات دیوار با سه ساعت مقاومت در برابر آتش، باید توسط مهندسین سازه مشخص و احراً شود.

در مورد مخازنی که به صورت دفنی مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید این نکات مورد توجه قرار گیرد:

- تمامی لوله‌های متصل به مخزن باید از بالا به مخزن متصل شوند و کلیه‌ی لوله‌های دفن شده عایق رطوبتی شوند.
- قبل از نصب باید مخزن را در برابر خوردگی حفاظت کرد. بنابراین لازم است ابتدا آن را ضدزنگ زده سپس با دولایه‌ی قیروگونی پوشش داد (شکل ۳-۴).

شکل ۳-۴- شماتیک تانک سوخت (مخصوص دفن در زمین)

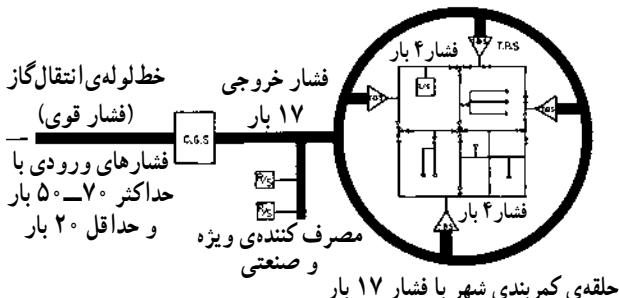
جدول ۳-۱- اجزای متشكله و مشخصات گاز طبیعی

سرخس	اهواز	خط لوله اول	اجزای متشكله و مشخصات
۹۸/۵۷	۸۴/۰۶	۸۴/۱۱	متان
۰/۶۲	۹/۸۷	۱۰/۱۹	اثان
۰/۱۰	۲/۹۱	۳/۸۴	بروپان
۰/۰۲	۰/۱۰	۰/۳۹	ایزوپوتان
۰/۰۳	۰/۷۷	۰/۷	نرمال بوتان
۰/۰۲	۰/۱۱	۰/۱۱	ایزوپتان
۰/۰۲	۰/۱۰	۰/۱۱	نرمال پتان
۰/۰۱	ناچیز	ناچیز	هگزان و مواد سنگین تر
۰/۰۱	۰/۲۴	۰/۴۲	انیدرید کربنیک
۰/۵۹	۰/۵۴	۰/۱۳	ازت
-	ناچیز	ناچیز	هیدروژن سولفوره
۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	جمع کل
۹۱۲	۱۰۵۷	۱۰۶۸	ارزش حرارتی ویژه بی‌تی‌بو در فوت مکعب
۸۱۱۷	۹۴۱۰	۹۵۰۴	کیلوکالری در متر مکعب
۱۰۱۳	۱۱۶۹	۱۱۶۵	ارزش حرارتی ناویژه بی‌تی‌بو در فوت مکعب
۹۰۱۶	۱۰۴۰۰	۱۰۳۷۰	کیلوکالری در متر مکعب
۱۶/۲۸	۱۹/۲۲	۱۹/۲۶	وزن مولکولی
۰/۵۶۷	۰/۶۶۴۹	۰/۶۶۵	وزن مخصوص نسبت به هوا

- با استی روی مخزن را با حداقل 6° سانتی‌متر خاک پوشانید و چنان‌چه مخزن در مسیر عبور وسایل نقلیه قرار دارد ضمن خاک‌ریزی باید روی آن را با بتون مسطح نیز پوشاند.

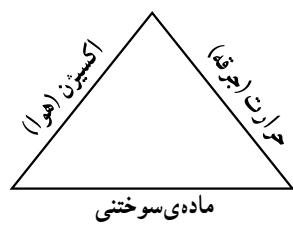
۳-۱-۳- گاز طبیعی: امروزه گاز طبیعی یکی از سوخت‌های متداول برای مشعل‌های سیستم حرارت مرکزی است که به دلایلی چون احتراق کامل، نداشتن پس‌ماند در کوره‌ها، راندمان بالای مشعل، عدم نیاز به مخزن ذخیره‌ی سوخت و تولید کمتر گازهای آلاینده، نسبت به گازویل برتری دارد. البته باید دانست که سوخت گاز قابل انفجار بوده و بسیار خطرناک است. گاز طبیعی حدوداً از ۸۶٪ گاز متان و ۱۰٪ گاز اثان و بقیه از گازهای دیگر تشکیل شده است. جدول ۳-۱ به صورت دقیق‌تری اجزای متشكله و مشخصات گاز طبیعی را نشان می‌دهد.

۴۹

شکل ۳-۵

گاز طبیعی را پس از پالایش، از طریق خطوط لوله با فشار تقریبی 7° bar به شهرهای مختلف انتقال می‌دهند. در تزدیکی شهرها استگاههای تقلیل فشار تعیه شده است که فشار 7° bar را تا حدود 17 bar کاهش می‌دهند. سپس گاز وارد خط لوله‌ای می‌شود که به صورت یک رینگ در خارج شهر قرار دارد. چند استگاه تقلیل فشار در مناطق مختلف وظیفه دارند باز هم فشار گاز را تا 4 bar کاهش دهند. بدین ترتیب گاز طبیعی (گاز شهری) با فشار 4 bar به در منازل می‌رسد، آن‌گاه بعد از عبور از رگلاتور نصب شده در پشت درهای منازل و افت فشار مجدد با فشار 18 میلی‌بار، برابر $\frac{1}{4}$ PSI، وارد منازل می‌شود (شکل ۳-۵). بدین ترتیب می‌توان گفت منابع ذخیره‌ی گاز شهری همان چاههای گاز هستند.

شکل ۳-۶

۳-۲-۲-مشعل‌های موتورخانه، انواع و کاربرد آن‌ها
جهت تولید حرارت در داخل دیگ‌های حرارت مرکزی لازم است انرژی شیمیایی سوخت به انرژی حرارتی تبدیل شود. مشعل در واقع وظیفه دارد با ایجاد مثلث احتراق شکل ۳-۶ یک شعله‌ی ایمن و قابل کنترل را در داخل دیگ‌های حرارت مرکزی به وجود آورد. مشعل‌ها بر حسب نوع سوخت مصرفی در انواع مازوت‌سوخت، گازوییل‌سوخت، گازسوخت و دوگانه‌سوخت (گازوییل و گاز) به بازار عرضه شده‌اند.

شکل ۳-۷

۳-۲-۳-مشعل گازوییلی: در مشعل گازوییلی برای تشکیل مثلث احتراق اجزای مختلفی، به شرح زیر، به کار گرفته شده است.

الف) اجزای سوخت‌رسانی

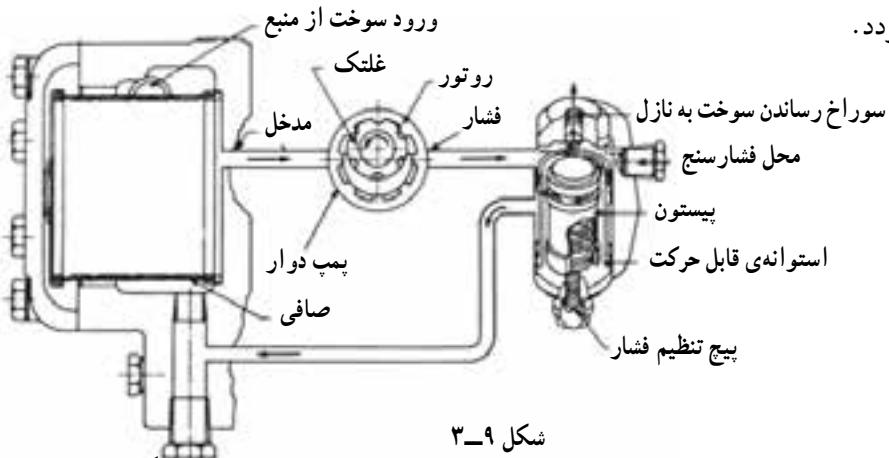
— الکتروموتور: الکتروموتور مشعل گازوییلی ضمن به حرکت درآوردن فن جهت تأمین هوای مورد نیاز، پمپ گازوییل را نیز به حرکت درمی‌آورد (شکل ۳-۷).

شکل ۳-۸

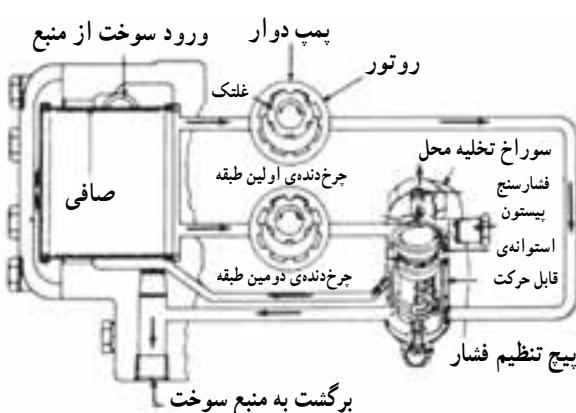
— پمپ گازوییل: این پمپ وظیفه دارد فشار گازوییل خروجی را بین ۱۰۰-۳۰۰ PSI افزایش دهد (شکل ۳-۸). محور پمپ حرکت خود را توسط یک کوپلینگ از گردش الکتروموتور می‌گیرد. پمپ‌های گازوییل معمولاً از نوع چرخ دنده‌ای هستند که به صورت یک طبقه و دو طبقه ساخته شده و بر روی مشعل نصب گردیده‌اند.

— طبق شکل ۳-۹ در پمپ گازوییل یک طبقه سوخت وارد صافی پمپ می‌شود و از آن جا وارد پمپ دورانی، که در جهت عکس عقربه‌های ساعت^۱ می‌چرخد، شده و تحت فشار قرار می‌گیرد. سپس به تنظیم کننده یا رگولاتور فشار رفته و بسته به فشاری که پیج تنظیم فشار به فن وارد می‌کند، مقداری از آن به طرف افشارنک یا نازل (Nozzle) رفته و اضافی آن پس از چرخش در اطراف پیستون به منبع سوخت بر می‌گردد.

شکل ۳-۹

برگشت به منبع سوخت

شکل ۳-۱۰

طبق شکل ۳-۱۰ در پمپ گازوییل دو طبقه سوخت وارد صافی پمپ می‌شود که قسمتی از آن وارد پمپ طبقه‌ی اول می‌گردد و پس از عبور از تنظیم کننده یا رگولاتور فشار، از سمت چپ خارج شده و از طریق لوله‌ی خروجی که در پایین قرار گرفته به منبع بر می‌گردد.

پمپ طبقه‌ی دوم سوخت را از صافی پمپ گرفته و آن را با فشار به طرف رگولاتور فشار می‌راند که بسته به وضعیت پیج تنظیم فشار، قسمتی از آن به طرف نازل و مابقی پس از چرخش در اطراف پیستون از سمت چپ به صافی بر می‌گردد.

از پمپ دو طبقه بیشتر در جایی استفاده می‌شود که سطح گازوییل پایین‌تر از سطح مشعل باشد.

۱- پمپ‌ها ممکن است چپ‌گرد و یا راست‌گرد باشند.

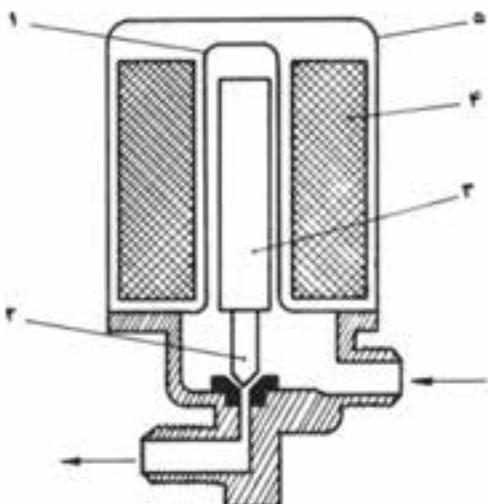
— شیر برقی: طبق شکل ۳-۱۱ شیر برقی تشکیل شده است از دو قسمت اصلی:

۱- سیم پیچ

۲- بدنه و محور شیر (شکل ۳-۱۱).

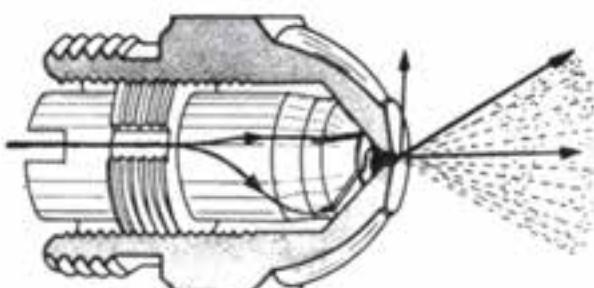
شکل ۳-۱۱

۱- محفظه‌ی توالی ۲- سوزن
۳- هسته‌ی آهنی ۴- سیم پیچ (کویل)
۵- روپوش

شکل ۳-۱۲

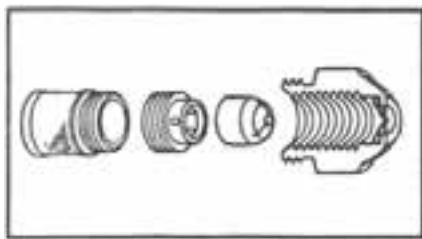
در واقع محور شیر به عنوان هسته‌ی سیم پیچ عمل می‌کند و در صورتی که برق به دوسر بوین بر سد هسته (محور شیر) به طرف بالا حرکت کرده و مسیر گازویل باز می‌شود (شکل ۳-۱۲). شیر برقی گازویل در مسیر عبور سوخت از پمپ به طرف نازل قرار می‌گیرد تا در زمان خاموش بودن مشتعل از نشت گازویل به داخل اطاقک احتراق جلوگیری کند.

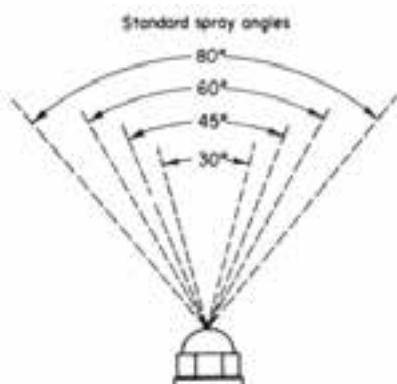
شکل ۳-۱۳

— نازل: گازویل تحت فشار PSI ۱۰۰ تا ۳۰۰ وارد نازل می‌شود و به صورت پودر به داخل دیگ پاشیده می‌شود تا به سهولت مشتعل گردد (شکل ۳-۱۳).

یک نازل معمولاً تشكیل شده است از : صافی، پیچ نگهدارنده، مخروط شیاردار و پوسته (شکل ۳-۱۴).

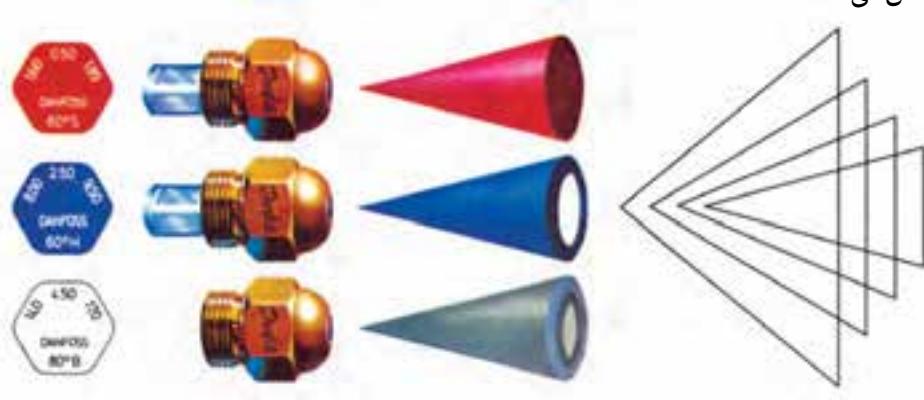
شکل ۳-۱۴

شکل ۳-۱۵

نازل سوخت را با زوایای مختلف معمولاً 30° ، 45° ، 60° و 80° درجه (شکل ۳-۱۵) .

الگوی خاص به صورت توخالی (H)، نیمه پر (B) و پر (S) (شکل ۳-۱۶) به شکل مخروطی پخش می کند.

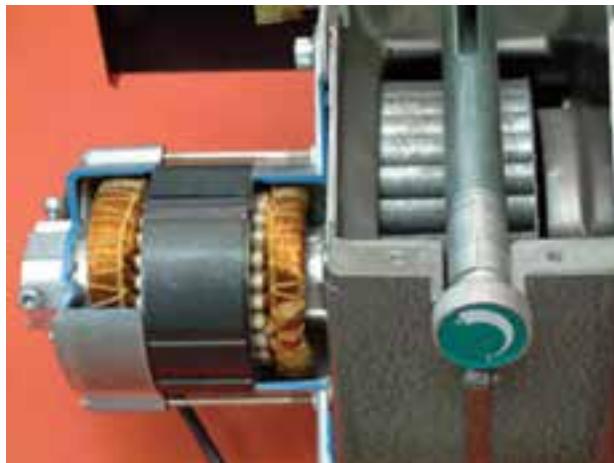
شکل ۳-۱۶

شکل ۳-۱۷

ب) اجزای تأمین هوای مشعل

— دریچه‌ی تنظیم هوا (دمپر): در مشعل‌های کوچک مقدار هوای ورودی توسط این دریچه و به کمک دست تنظیم و ثابت می شود (شکل ۳-۱۷).

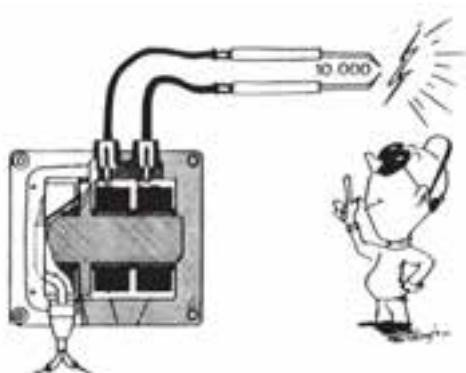
شکل ۳-۱۸

— فن‌های به کار رفته در مشعل از نوع سانتریفوژ (گریز از مرکز) است که حرکت خود را از محور الکتروموتور دریافت می‌کند (شکل ۳-۱۸).

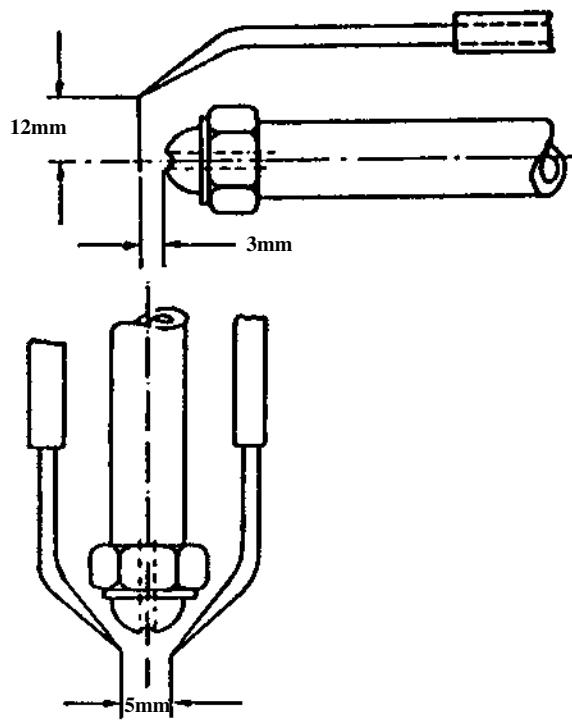
شکل ۳-۱۹

— شعله پخش‌کن و شعله پوش: شعله پخش‌کن در دهانه مشعل و در مسیر عبور هوا قرار می‌گیرد و با ایجاد چرخشی برخلاف جهت چرخش سوخت امکان اختلاط کامل سوخت و هوا را فراهم می‌آورد. شعله پوش نیز وظیفه دارد شعله‌ی ایجاد شده در دهانه مشعل را به طرف کوره هدایت کند (شکل ۳-۱۹).

شکل ۳-۲۰

ج) اجزای تأمین جرقه
— ترانس جرقه و وايرها: ترانس جرقه از دو سيم پيچ اوليه و ثانويه تشکيل شده است و ولتاژ 220~V ورودی را تا حدود 10000~V افزایش می‌دهد. وايرها وظيفه دارند ولتاژ خروجي را به الکترودهای جرقه منتقل کنند.
وايرها دارای عایق مناسبی هستند تا مانع از اتصال بدنها شوند (شکل ۳-۲۱).

شکل ۳-۲۱

الکترود جرقه: الکترودهای جرقه از میله‌ی فولادی مقاوم (از جنس آلیاژ نیکل و کروم) تشکیل شده و از یک عایق سرامیکی عبور کرده‌اند. فاصله‌ی الکترودها نسبت به هم و نسبت به محور نازل و نسبت به بدنه باید رعایت شود تا هم جرقه‌ی مناسب برقرار شود و هم مانع پاشش سوخت نگردد و هم اتصال بدنه نداشته باشد (شکل ۳-۲۱).

شکل ۳-۲۲

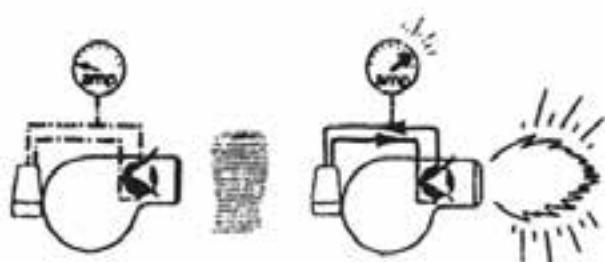
د) کنترل‌ها

جعبه‌ی کنترل (رله): جهت ایجاد زمان‌بندی در عملکرد اجزای مشعل، کنترل شعله، حفظ اینمنی در طی زمان کار و خاموشی مشعل از جعبه‌ی کنترل استفاده می‌شود (شکل ۳-۲۲). در مشعل‌های گازوییلی با زدن کلید استارت، معمولاً، در ۱۲ ثانیه‌ی اول فن به کار می‌افتد و هوای کوره را تخلیه می‌کند و در این فاصله جرقه زن نیز کار می‌کند، اما شیربرقی گازوییل بسته است. از ثانیه‌ی ۱۲ شیربرقی عمل کرده و اجازه می‌دهد گازوییل به سرنازل برسد. اگر تا ثانیه‌ی ۱۸ شعله تشکیل شود مشعل به کار خود ادامه می‌دهد، در غیراین صورت دستگاه توسط رله قطع می‌گردد.

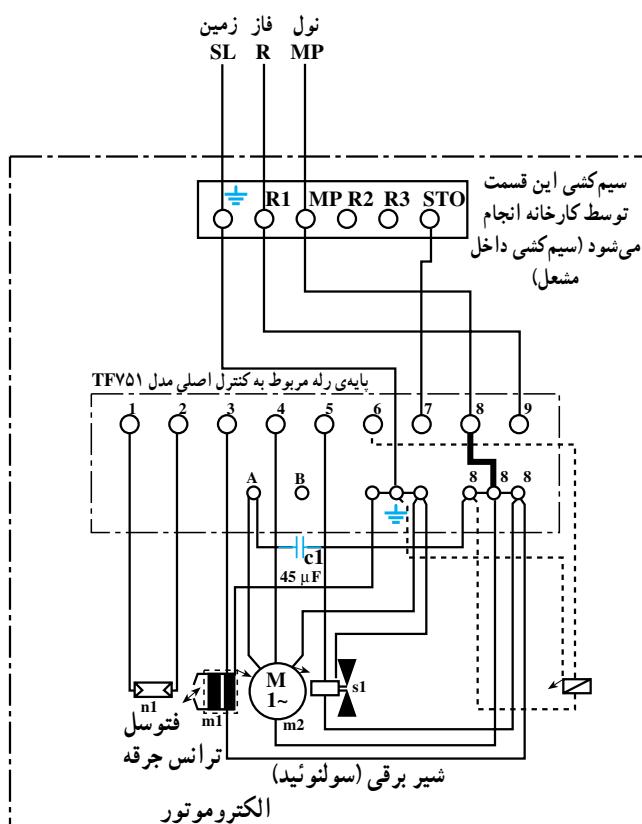
شکل ۳-۲۳

— فتوسل (چشم الکترونیک)؛ فتوسل از یک صفحه‌ی سرامیکی که یک مدار از جنس ژرمانیم بر روی آن ایجاد شده تشکیل گردیده است (شکل ۳-۲۳).

شکل ۳-۲۴

زمانی که این مدار در برابر نور زردرنگ قرار می‌گیرد مقاومت آن کم می‌شود و اجازه می‌دهد جریان الکتریکی از آن عبور کند. در غیراین صورت مانع از عبور جریان می‌شود. فتوسل در دهانه‌ی مشعل قرار گرفته و در صورت تشکیل نشدن شعله و یا قطع آن مانع از کارکرد مشعل می‌گردد (شکل ۳-۲۴).

شکل ۳-۲۵

ارتباط مشعل گازوییل سوز به شبکه‌ی برق : برق موردنیاز جهت راه اندازی مشعل‌های تک فاز از طریق یک کابل سه‌رشته‌ای تا فاصله‌ی معینی از مشعل اجرا می‌شود و کلید اصلی آن بر روی تابلوی برق پیش‌بینی گردیده است. سیم‌ها عبارتند از اتصال زمین، نول و فاز (که در مسیر آن آگوستات معمولی و حد یا اینمی پیش‌بینی شده است). که طبق نقشه‌ی شکل ۳-۲۵ باید در قسمت پایه‌ی رله بسته شوند. سیم‌کشی کلیه‌ی تجهیزات برقی مشعل، مانند الکتروموتور، شیربرقی، ترانس جرقه، فتوسل و ... در کارخانه انجام می‌شود. که طبق نقشه شماره‌های مشخص شده بر روی پایه رله مربوط است به :

پایه‌های ۱ و ۲	فوسل
پایه ۳	ترانس جرقه
پایه ۴	الکتروموتور
پایه ۵	شیربرقی شماره ۱
پایه ۶	شیربرقی شماره ۲ (در صورت وجود داشتن در مشعل)
پایه ۷	آلام
پایه ۸	نول
پایه ۹	فاز

زمان : ۶ ساعت

شکل ۳-۲۶

اصول و دستورالعمل نصب مشعل ببروی دیگ
۱- فلنچ مربوط به مشعل را با فلنچ درب دیگ تطبیق
دهید. محل سوراخهای فلنچ مشعل را ببروی دیگ علامت‌گذاری
کنید، سپس محل علامت‌گذاری شده را سوراخ و قلاویز نمایید
(شکل ۳-۲۶).

در بعضی موارد می‌توان بدون انجام قلاویز، فلنچ مشعل
را به وسیله‌ی پیچ و مهره ببروی در دیگ نصب نمود.

شکل ۳-۲۷

۲- فلنچ مشعل را در محل خود قرار دهید و پیچ‌های آن
را بیندید (شکل ۳-۲۷).
لازم است قبل از نسوز را جهت گازبندی زیر آن قرار
دهید (در صورت امکان بهتر است از واشر نسوز مخصوص
استفاده کنید).

شکل ۳-۲۸

۳- مشعل را در جای خود قرار دهید و پیچ‌های مربوط به
فلنچ مشعل را با آچار آلن محکم کنید (شکل ۳-۲۸).
دقت شود که پیچ‌های آلن درست در محل خود قرار گیرد
تا مشعل کاملاً در مرکز فلنچ نصب شود زیرا در غیر این صورت
باعت انحراف شعله و برخورد آن با بدنه دیگ می‌شود که نتیجه آن
شعله نامناسب و نیز آسیب دیدن دیگ خواهد بود.

شکل ۳-۲۹

ارتباط مشعل گازوییل سوز به لوله‌های گازوییل معمولاً لوله‌کشی گازوییل هم زمان با لوله‌کشی موتورخانه انجام می‌شود و لوله‌های رفت و برگشت گازوییل در محل مناسبی نزدیک مشعل نصب می‌شوند. بعد از نصب مشعل گازوییل سوز برروی دیگ، لازم است لوله‌های مربوط به گازوییل را به پمپ مشعل ارتباط داد.

در مسیر لوله‌های رفت و برگشت از قبل شیرفلکه نصب شده است. بنابراین لازم است در مسیر رفت، فیلتر گازوییل نصب شود (شکل ۳-۲۹).

شکل ۳-۳۰

فیلتر گازوییل را توسط شیلنگ‌های فشارقوی به پمپ گازوییل مشعل ارتباط دهید (به علامت ↑ (رفت) برروی پمپ توجه کنید) (شکل ۳-۳۰).

شکل ۳-۳۱

شیر نصب شده برروی لوله‌ی برگشت را نیز به کمک شیلنگ به پمپ ارتباط دهید (به علامت ↓ (برگشت) برروی پمپ توجه کنید). دقت کنید که شیلنگ‌ها در فاصله‌ی مناسبی از دیگ قرار بگیرند (شکل ۳-۳۱).

شکل ۳-۳۲

راه اندازی و تنظیم مشعل های تک فاز گازوییل سوز
قبل از روشن کردن دستگاه لازم است موارد زیر را مورد
توجه قرار دهید :

- از انتخاب صحیح ظرفیت حرارتی مشعل و انتخاب
نازل مناسب برای آن اطمینان حاصل کنید.
- مدار لوله کشی و دیگ را آب گیری نموده و از قسمت های
پیش بینی شده سیستم را هوایگیری نمایید (شکل ۳-۳۲).

شکل ۳-۳۳

- مدار برق را بررسی نموده و از وجود فاز، نول و ارت
در تابلو مطمئن شوید (شکل ۳-۳۳).
برای تشخیص نول و ارت لازم است از مولتی متر استفاده
نمایید و نیز در صورتی که تابلو مجهز به برق سه فاز می باشد با
اندازه گیری ولت بین فازها از وجود آن ها اطمینان حاصل نمایید.

شکل ۳-۳۴

- شیرهای مربوط به خط گازویل را باز نموده و از قسمت پمپ، مشعل را هواگیری کنید (شکل ۳-۳۴).
وجود هوا در لوله‌های گازویل مانع از کارکرد پمپ گازویل می‌شود بنابراین لازم است مخزن ذخیره روزانه گازویل بالاتر از پمپ قرار گیرد.

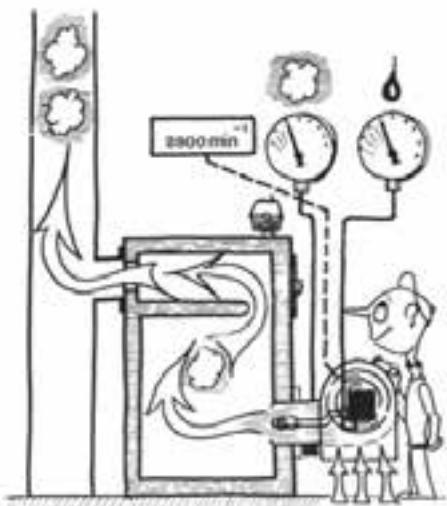
شکل ۳-۳۵

- از نصب صحیح آگوستات حد و معمولی مطمئن شوید و درجه حرارت‌های آن را تنظیم نمایید (شکل ۳-۳۵).
(آگوستات حد را تقریباً بر روی عدد 90°C و آگوستات معمولی را بر روی عدد دلخواه و کمتر از 90°C تنظیم نمایید.)

شکل ۳-۳۶

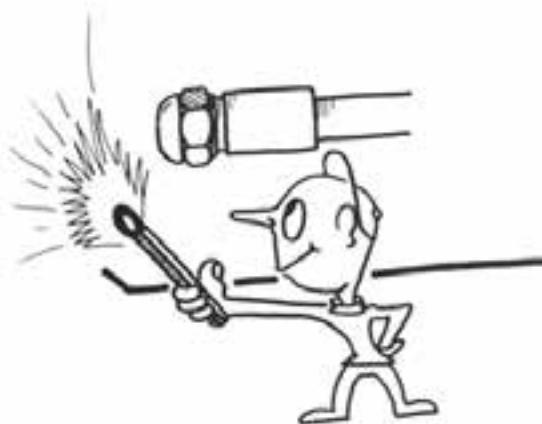
- پمپ سیرکولاسیون آب گرم را روشن کنید تا آب در سیستم جریان یابد و عملکرد پمپ را مشاهده نمایید (شکل ۳-۳۶).

شکل ۳-۳۷

- مشعل را روشن کنید و عملکرد رله (جعبه‌ی کنترل) را بررسی نمایید. این عملکرد در اکثر مشعل‌های گازوییلی کوچک به شرح زیر است:

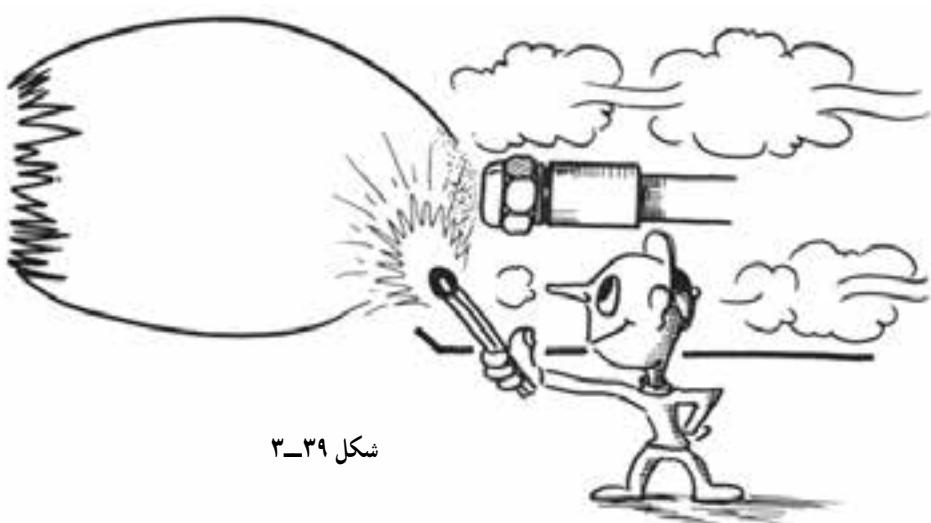
۱- زمان تهویه: زمان تهویه‌ی کوره، که به منظور تخلیه‌ی گازهای قابل احتراق و نیز بالا رفتن فشار دمنده قبل از احتراق صورت می‌گیرد، معمولاً بین ۷ تا ۱۲ ثانیه است (شکل ۳-۳۷).

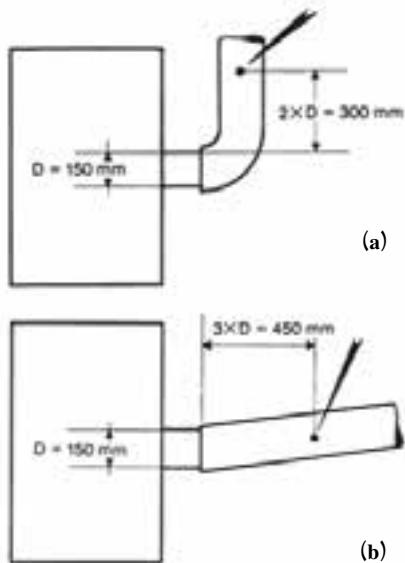
شکل ۳-۳۸

۲- زمان جرقه: معمولاً در مشعل‌های گازوییلی جرقه‌زن همراه با مرحله‌ی تهویه کار می‌کند و تا چند ثانیه (حداکثر ۵ ثانیه) پس از تشکیل شعله نیز به کار خود ادامه می‌دهند (شکل ۳-۳۸).

۳- بازشدن شیربرقی: بعد از پایان زمان تهویه، شیربرقی بازشده و شعله تشکیل می‌گردد. شکل ۳-۳۹ وجود شعله توسط فتوسل تأیید شده و رله ادامه‌ی کار مشعل را ممکن می‌کند. چنان‌چه به هر علتی شعله تشکیل شود و یا در حین کار مشعل شعله قطع شود، رله مانع از ادامه‌ی کار مشعل خواهد شد.

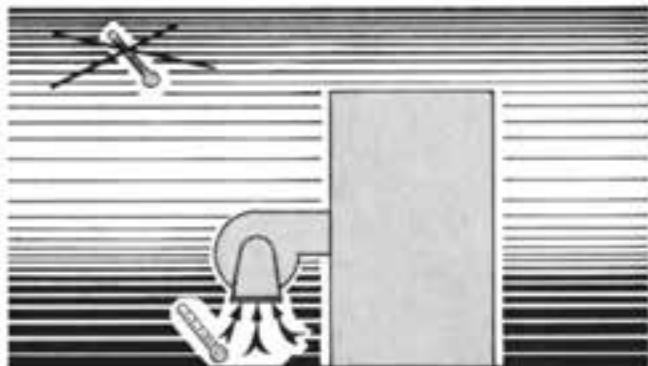

شکل ۳-۳۹

شکل ۳-۴۰

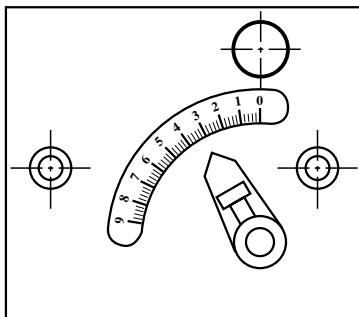
- اجازه دهید درجه حرارت آب به 65°C برسد، آن‌گاه درجه حرارت گاز خروجی از دودکش (شکل ۳-۴۰ a و b) و درجه حرارت هوای ورودی به مشعل شکل (۳-۴۱) را اندازه بگیرید. هرقدر اختلاف درجه حرارت کم‌تر باشد عمل کرد مشعل مطلوب‌تر بوده و راندمان آن بیشتر است.
بالا بودن اختلاف درجه حرارت نمایانگر تلف شدن بخش زیادی از انرژی حرارتی مشعل و تخلیه شدن آن در دودکش می‌باشد.

شکل ۳-۴۱

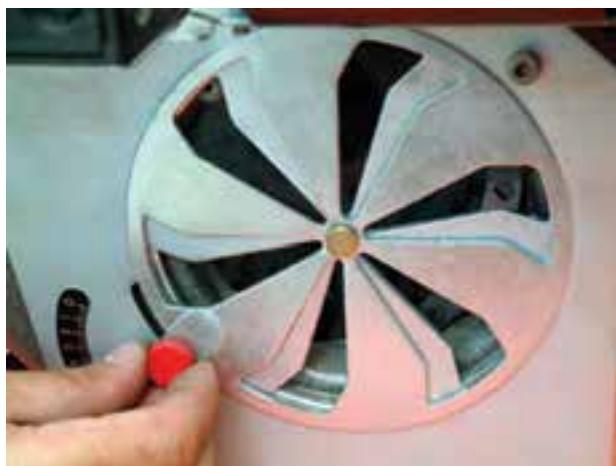
زمان : ۲ ساعت

تنظیمات مشعل گازوییل سوز
دستور العمل: لازم است قبل از نصب مشعل از تنظیمات اولیه‌ی دستگاه، شامل الکترود جرقه، شعله‌پوش، شعله‌بخش کن و تنظیم اولیه‌ی دریچه‌ی هوا مطمئن شوید.
بعد از استارت مشعل ممکن است شعله‌ی مطلوب تشکیل نشود، بنابراین لازم است تنظیمات زیر را انجام دهید :

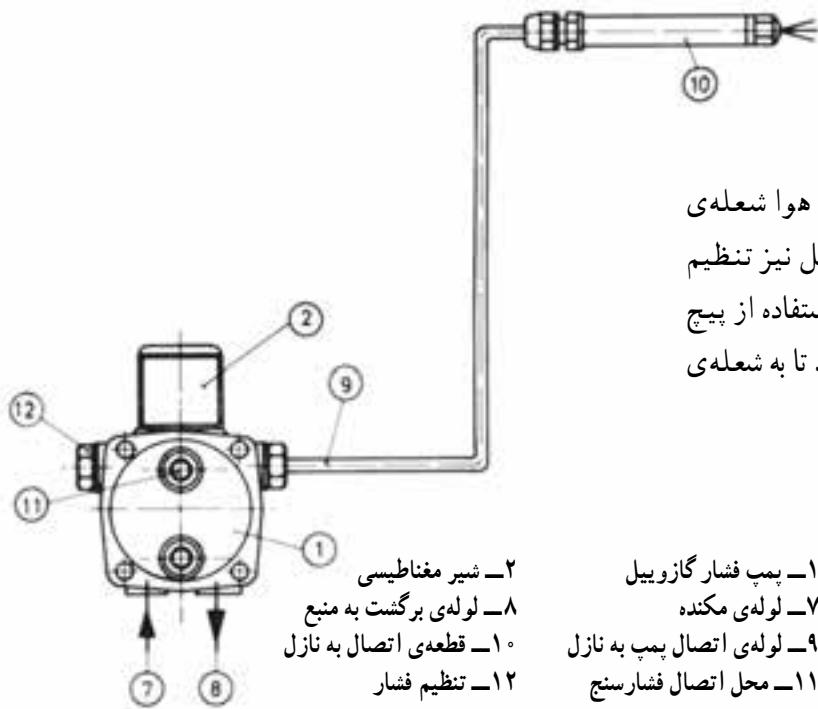

شکل ۳-۴۲

– مقدار هوای ورودی به مشعل ممکن است متناسب با مقدار سوخت نباشد، پس دریچه‌ی هوای ورودی شکل‌های ۳-۴۲ و ۳-۴۳ را تنظیم کنید تا شعله‌ی زردرنگ مناسبی در کوره تشکیل شود و دود در دودکش مشاهده نگردد.

شکل ۳-۴۳

شکل ۳-۴۴

– گاهی اوقات با ایجاد تغییرات در مقدار هوای شعله‌ی مناسب تشکیل نمی‌شود و لازم است فشار گازوییل نیز تنظیم شود. بنابراین می‌توانید طبق شکل ۳-۴۴، با استفاده از پیچ شماره ۱۲ مقدار فشار خروجی پمپ را تغییر دهید تا به شعله‌ی مطلوب برسید.

شکل ۳-۴۵

شکل ۳-۴۶

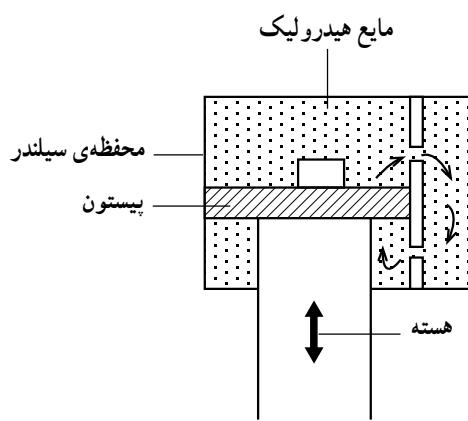

شکل ۳-۴۷

۳-۲-۳- مشعل گازی: مشعل های گازی دو نوع هستند، مشعل دمنده دار شکل (۳-۴۵) و مشعل اتمسفریک یا بدون دمنده شکل (۳-۴۶).

مشعل های گازی دمنده دار : بخشی از اجزای مشعل های گازی دمنده دار مانند اجزای سیستم هوارسانی و اجزای سیستم جرقه، مشابه مشعل های گازوییلی می باشند اما اجزای سیستم سوخت و کنترل در مشعل های گازی متفاوت است. در این مشعل ها گاز ورودی به مشعل دارای فشار بوده و نیاز به وسیله ای مانند پمپ سوخت ندارد. اما جهت عملکرد مناسب لازم است اجزای دیگری در این مشعل ها به کار گرفته شوند که عبارتند از :

شیر مغناطیسی (برقی): این شیر در مسیر گاز ورودی به مشعل قرار می گیرد و جریان گاز را کنترل می کند (شکل ۳-۴۷) و شامل بوبین، هسته و قسمت هیدرولیکی می باشد. با وصل جریان برق به بوبین، هسته (محور شیر) به طرف بالا حرکت می کند و پیستون را نیز به طرف بالا حرکت می دهد. روغن بالای پیستون بعد از عبور از سوراخ های ریز وارد محفظه ای ثانویه می شود. بنابراین حرکت محور شیر به طور تدریجی و آرام انجام شده و مسیر گاز به آرامی باز می شود و در هنگام قطع جریان برق، فشار بالای پیستون کمک می کند تا هسته (محور شیر) به طور سریع برروی نشیمن گاه خود قرار گیرد و مسیر عبور گاز را مسدود نماید (شکل ۳-۴۸).

شکل ۳-۴۸

شکل ۳-۴۹

گازپخش کن: گازپخش کن قطعه‌ای است که گاز خروجی از شیر مغناطیسی وارد آن می‌شود و از قسمت‌های مختلف خارج می‌گردد تا با هوا مخلوط شود. گازپخش کن در شکل‌های مختلف و متفاوت ساخته می‌شود. شکل ۳-۴۹ یک نمونه از گازپخش کن را نمایش می‌دهد.

شکل ۳-۵۰

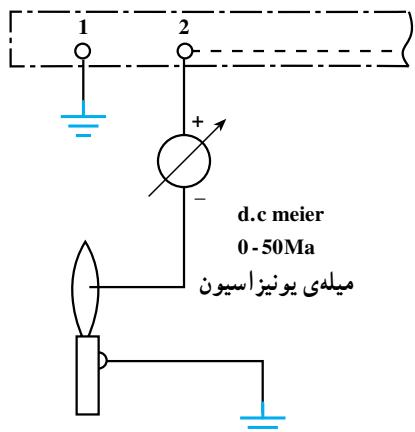
کنترل فشار گاز: احتراق کامل در مشعل‌های گازی براساس فشار قابل قبول گاز صورت می‌گیرد. کنترل فشار گاز وظیفه دارد در صورت پایین آمدن فشار از حد تنظیم شده‌ی فاز ورودی به کنترل کننده، مشعل (رله) را قطع کند. این کنترل در قسمت ورودی گاز به مشعل و قبل از شیر بر قی نصب می‌گردد (شکل ۳-۵۰).

شکل ۳-۵۱

کنترل فشار هوا: از این کنترل کننده در مشعل‌های دمنده‌دار استفاده می‌شود.

کنترل فشار هوا دارای مکانیزمی مشابه کنترل فشار گاز بوده و این‌یعنی مشعل را از نظر وجود هوای مورد نیاز احتراق تأمین می‌کند. هوا از طریق مجرایی وارد کلید فشار هوا می‌شود و در صورتی که فشار آن از اندازه‌ی تنظیم شده بیشتر باشد، مشعل به کار خود ادامه می‌دهد، ولی در صورتی که فشار کم‌تر از مقدار تنظیم باشد مشعل خاموش می‌شود و چراغ دگمه‌ی «ریست^۱» (برگشت به حالت اول) روشن می‌شود که اصطلاحاً می‌گویند مشعل ریست می‌کند (شکل ۳-۵۱).

شکل ۳-۵۲

میله‌ی یونیزاسیون

شکل ۳-۵۳

میله‌ی یونیزاسیون: سوخت مورد استفاده در مشعل‌های گازی بر اثر احتراق یونیزه شده و باعث برقراری یک جریان الکتریکی بسیار کم، حدود $1\text{ }\mu\text{A}$ می‌شود (شکل ۳-۵۲). این جریان از طریق میله‌ی یونیزاسیون به رله منتقل شده و باعث ادامه‌ی کار مشعل می‌گردد.

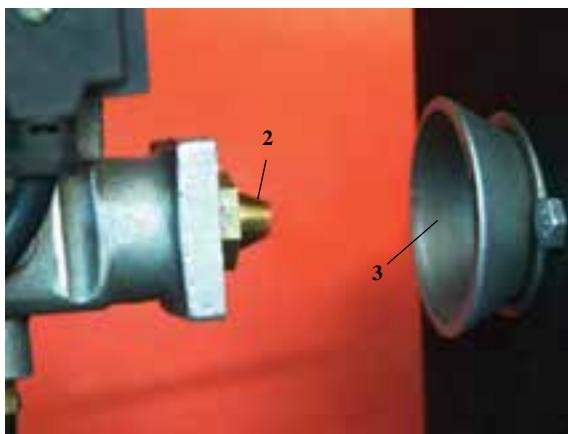
شکل ۳-۵۴

چنان‌چه بعد از زدن جرقه، به هر علتی، شعله تشکیل نشود و یا در زمان کار مشعل شعله قطع گردد و میله‌ی یونیزاسیون جریان را به رله منتقل نکند پس از چند ثانیه رله‌ی مدار، مشعل را قطع می‌کند. میله‌ی یونیزاسیون از جنس فولاد مقاوم است که در معرض شعله قرار می‌گیرد و به کمک یک عایق چینی نسبت به بدنه عایق شده است (شکل ۳-۵۳).

- مشعل گازی اتمسفریک (بدون دمنده): این مشعل فن ندارد و هوای مورد نیاز خود را به صورت طبیعی و از محیط اطراف دریافت می‌کند. میزان سوخت مصرفی این مشعل نسبت به مشعل دمنده‌دار، در یک ظرفیت برابر، زیاد بوده و بخشی از سوخت به صورت خام از طریق دودکش هدر می‌رود. اما این مشعل صدای کم‌تری دارد (شکل ۳-۵۴).

شکل ۳-۵۵

شکل ۳-۵۶

شکل ۳-۵۷

طبق شکل ۳-۵۵ یک مجموعه شیر گازی :

- ۱- وظیفه‌ی کنترل سوخت ورودی به مشعل را به عهده دارد. سوخت بعد از ورود به دستگاه از طریق یک اوریفیس یا سوراخ کوچک ۲- شکل (۳-۵۶) وارد شیپوره ۳- شده و ضمن جذب هوا محیط به دهانه‌ی مشعل منتقل می‌گردد.

بوین این شیر توسط ترموموکویل تحریک می‌شود و چنان‌چه به هر علتی شعله در دهانه مشعل تشکیل نگردد و یا قطع شود بوین شیر عمل نخواهد کرد و مسیر گاز بسته می‌ماند.

ابتدا مسیر پیلوت (شعله کم) با فشار شیردستی باز شده و طبق ۳-۵۷ الکترود جرقه (۱)، جرقه می‌زند و شعله‌ی پیلوت تشکیل می‌گردد. بعد از زمانی کوتاه با گرم شدن ترموموکویل (۲) مسیر پیلوت بازنگه داشته می‌شود، لذا می‌توان فشار را از روی شیردستی برداشت. در این موقع چنان‌چه آگوستات وصل باشد، شیر برقی مسیر اصلی گاز را باز کرده و شعله در دهانه‌ی مشعل تشکیل می‌شود.

چنان‌چه ظرفیت مشعل بالا باشد به جای یک شیپوره ممکن است از چند شیپوره استفاده شود.

زمان : ۲ ساعت

شکل ۳-۵۸

ارتباط مشعل گازسوز به لوله کشی گاز

دستور العمل: لوله کشی گاز مطابق استاندارد انجام شده است و شیر گاز در فاصله‌ی مناسبی از دیگ قرار می‌گیرد (شکل ۳-۵۸).

محل نصب شیر باید به گونه‌ای باشد که اولاً فاصله آن تا مشعل زیاد نباشد و بتوان به کمک یک شیلنگ به طول حداقل یک متر لوله گاز را به مشعل ارتباط داد. ثانیاً به حدی کوتاه نباشد که باعث مزاحمت در نصب و یا تعمیر مشعل گردد.

شکل ۳-۵۹

جهت حفاظت مشعل در برابر ناخالصی‌های همراه گاز لازم است بعد از شیر دستی گاز فیلتر نصب شود. در نصب فیلتر به جهت فلش آن توجه نمایید (شکل ۳-۵۹).

فیلتر به کار گرفته شده در مسیر گاز از نوع غیرفلزی و قابل شستشو می‌باشد.

شکل ۳-۶۰

– با کمک شیلنگ مخصوص (فسار قوی) فیلتر را به مشعل ارتباط دهید (شکل ۳-۶۰).

شیلنگ به کار گرفته شده باید انعطاف قابل قبولی داشته باشد و نیز سطح خارجی آن مقاوم باشد.

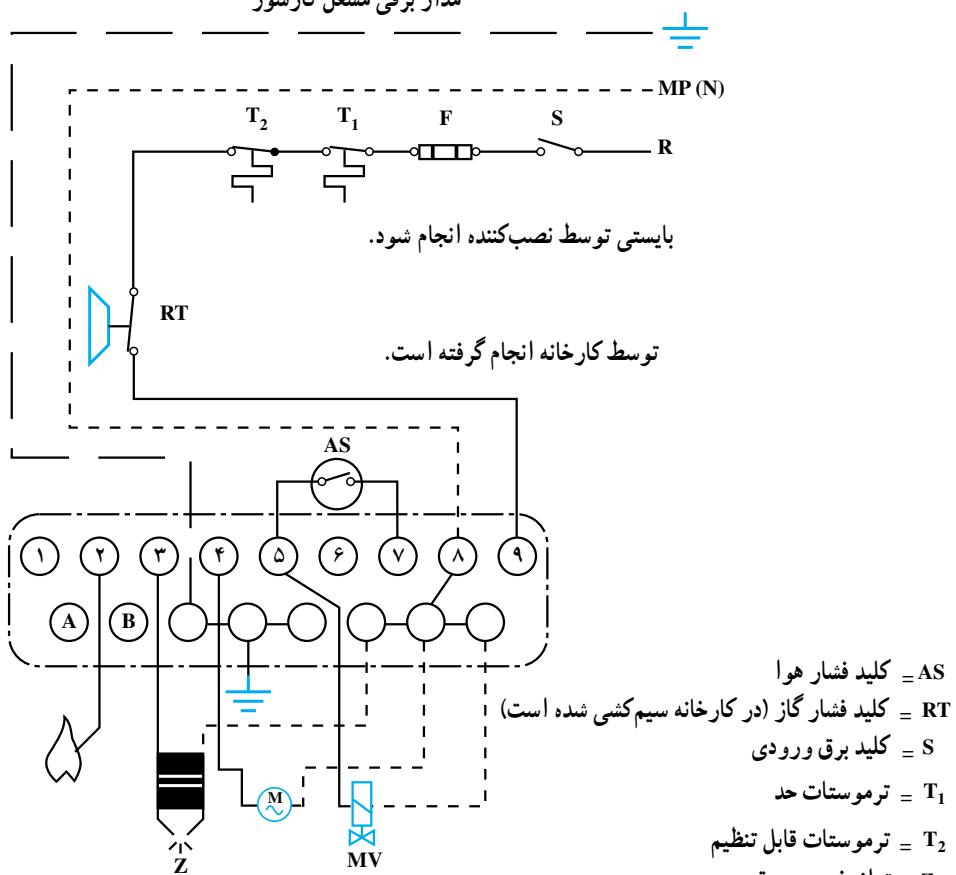

شکل ۳_۶۱

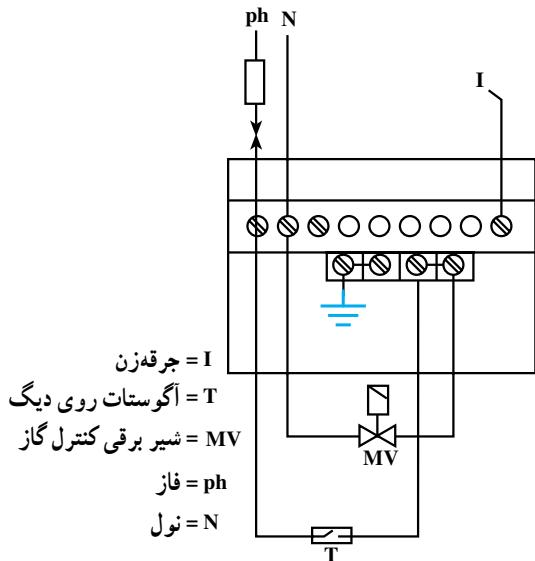
طبق شکل ۳_۶۱ طول شیلنگ انتخاب شده باید بیش از حد بزرگ باشد تا اولاً برروی زمین قرار نگیرد و آسیب نبیند، ثانیاً در معرض حرارت و گرمای بدنهٔ دیگ واقع نشود و ثالثاً امکان سرویس مشعل به راحتی فراهم گردد. ضمناً لازم است، بعد از انجام مراحل فوق، گاز را وارد شبکهٔ لوله کشی کرده و به کمک کف صابون تمام قسمت‌ها را نشت‌یابی نمود.

ارتباط مشعل گازسوز به شبکهٔ برق: سیم کشی داخلی مشعل در کارخانه انجام شده و لازم است سیم‌های فاز، نول و اتصال زمین (ارت) مطابق نقشه به ترمینال‌های مشخص شده بر روی پایهٔ رله نصب شود.

مدار برقی مشعل گازسوز

شکل ۳_۶۲

شکل ۳-۶۳—نمونه‌ی سیم‌کشی مشعل گازی اتمسفریک

نقشه‌ی ۳-۶۲ سیم‌کشی مشعل گازسوز فن دار و نقشه‌ی ۳-۶۳ سیم‌کشی مشعل اتمسفریک (بدون فن) را شان می‌دهد.

شکل ۳-۶۴

اصول راه‌اندازی و تنظیم مشعل‌های گازسوز : لازم است دقیق شود که قبل از نصب مشعل، تنظیمات اولیه شامل الکترود جرقه، گازپخش کن، شعله‌پوش، شعله‌پخش کن، میله‌ی یونیزاسیون و تنظیم اولیه‌ی دریچه‌ی هوا انجام شده باشد. به موارد زیر نیز باید توجه کرد :

– از وجود گاز در لوله‌کشی مطمئن شوید و چنان‌چه احتمال وجود هوا را در لوله‌کشی می‌دهید لوله‌ها را هوایگیری کنید (شکل ۳-۶۴). دقیق کنید که گاز در فضای موتورخانه پخش نشود.

شکل ۳-۶۵

– اتصالات مربوط به خط گاز مشعل را با کف صابون نشت یابی کنید و از عدم نشتی در اتصالات اطمینان حاصل نمایید (شکل ۳-۶۵).

شکل ۳-۶۶

– در صورت نیاز شعله پخش کن مشعل را تنظیم (شکل ۳-۶۶) و دقت کید الکترود جرقه و میله‌ی یونیزاسیون به شعله پخش کن اتصال بدنی نداشته باشند و شعله پخش کن در فاصله‌ی مناسبی از دهانه‌ی مشعل قرار گیرد (قریباً ۵ سانتی‌متر از دهانه‌ی شعله پوش عقب‌تر باشد).

شکل ۳-۶۷

– جهت جلوگیری از پراکندگی شعله در دهانه‌ی مشعل، شعله‌پوش را در محل خود قرار دهید (شکل ۳-۶۷).

شکل ۳-۶۸

مدار برق را بررسی نموده و از وجود فاز، نول و ارت در تابلو مطمئن شوید (شکل ۳-۶۸).
برای تشخیص نول و ارت لازم است از مولتی‌متر استفاده نمایید.

شکل ۳-۶۹

از نصب صحیح آگوستات مطمئن شوید و درجه حرارت آن را تنظیم کنید (شکل ۳-۶۹).

شکل ۳-۷۰

تنظیم کنترل کننده فشار گاز: این کنترل کننده، فشار گاز قبل از مشعل را کنترل می‌کند. دامنه‌ی تغییر فشار در این سویچ $5 - 2/5$ میلی‌بار است (شکل ۳-۷۰) و معمولاً بر روی 5% فشار گاز ورودی^۱ به شیر تنظیم می‌شود. (9 میلی‌بار) جهت آزمایش عملکرد این کنترل کننده کافی است در موقع روشن بدن مشعل شیردستی گاز را بیندید. با عملکرد صحیح سویچ، برق مشعل قطع و مشعل خاموش می‌شود (ریست نمی‌کند) و با باز کردن مجدد شیر دستی گاز مشعل به طور اتوماتیک راه اندازی و روشن می‌شود. و یا با تنظیم کنترل کننده، فشار گاز بالاتر از فشار ورودی ($17/8$ میلی‌بار) باید مشعل، (بدون این که ریست کند) خاموش گردد. و با کم کردن درجه‌ی تنظیم مجدد روشن شود (شکل ۳-۷۱).

شکل ۳-۷۱

۱- فشار گاز ورودی به شبکه‌ی خانگی $17/8$ میلی‌بار است.

شکل ۳-۷۲

تنظیم کنترل کننده فشار هوای این سوییچ زمانی تنظیم می شود که مشعل به شکل کاملاً صحیحی کار می کند. دامنه تغییرات در این سوییچ از 0° تا 2° میلی بار است جهت آزمایش کلید فشار هوای کافی است شکل ۳-۷۲ کلید را روی 0° میلی بار تنظیم کنید. اگر باز هم شیربرقی عمل نکرد و شعله تشکیل نشد، سیم های ورودی و خروجی این سوییچ را بعد از ۵ ثانیه از روشن شدن الکتروموتور مشعل به یکدیگر ارتباط دهید. چنان چه مشعل روشن شود سوییچ خراب است.

شکل ۳-۷۳

تنظیم دریچه (دمپر) هوای برای رسیدن به شعله مناسب لازم است بعد از روشن شدن مشعل و تشکیل شعله، در صورت نیاز، مقدار هوای آن را تنظیم نمایید (شکل ۳-۷۳). در مشعل های گازی کم بودن هوای باعث پراکندگی بوی گاز در موتورخانه می شود و زیاد بودن هوای باعث سوزش شدید چشم خواهد شد.

شکل ۳-۷۴

تنظیم شیربرقی گاز:

الف - تنظیم مقدار گاز ورودی به مشعل را می توان طبق شکل ۳-۷۴ به کمک آچار آلن و با گردش پیچ تنظیم انجام داد (در جهت عقربه های ساعت دبی کاهش و بر عکس دبی افزایش می باید) این پیچ 90° درجه قابل چرخش است و به کمک آن می توان دبی را از 10% تا 100% تغییر داد.

ب - تنظیم میزان گاز در هنگام راه اندازی (سرعت بازشدن)؛ همان طور که اشاره کردیم این شیر به آرامی باز می‌شود و با سرعت بسته می‌گردد، بنابراین ممکن است سرعت بازشدن آن زیاد باشد که در این صورت شعله همراه با انفجار است؛ و یا ممکن است سرعت آن کم باشد که اصلاً شعله تشکیل نخواهد شد.

شکل ۳-۷۵

برای تنظیم آن شکل ۳-۷۵ باید به کمک پیچ گوشتی پیچ نگهدار را یک دور باز کنید (کامل باز نکنید).

شکل ۳-۷۶

سپس طبق شکل ۳-۷۶ کلاهک آلومینیومی را طبق علامت + یا - بچرخانید تا شعله‌ی مناسبی در مرحله‌ی استارت ایجاد گردد. توسط پیچ گوشتی پیچ نگهدار کلاهک آلومینیومی را محکم نمایید.

آزمون پایانی (۳)

۱- مشخصات عمومی سوخت گازویل را بیان کنید.

۲- فشار گاز در لوله کشی منازل مسکونی چه قدر است؟

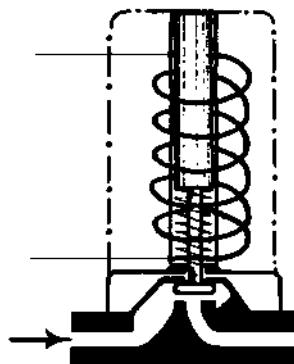
- الف) ۴ بار ب) ۱۷ بار ج) $\frac{1}{4}$ میلی بار د) ۱۸ میلی بار

۳- حداقل ظرفیت منابع گازویل که در سطح استقرار داده می شوند طبق استاندارد چند لیتر است؟

- الف) ۲۵۰۰ لیتر ب) ۴۰۰۰ لیتر ج) ۱۰۰۰ لیتر د) محدودیتی وجود ندارد.

۴- وظیفه ی چشم الکترونیک (فتوسل) در مشعل های گازویلی چیست؟ شرح دهید.

۵- شکل زیر نمایشگر کدام یک از اجزای مشعل گازویلی می باشد؟ عملکرد آن را شرح دهید.

۶- قسمت های مختلف مشعل گازویلی را نام ببرید. کدام یک از اجزای آن در اجزای گازی نیز وجود دارد؟

۷- عمل کرد میله ی یونیراسیون را شرح دهید.

۸- کنترل فشار گاز معمولاً روی چه عددی تنظیم می شود؟

- الف) ۲/۵ بار ب) ۴ بار ج) 8% فشار ورودی گاز در نقطه ی ورود به شیر گاز د) 5% فشار ورودی گاز در نقطه ی ورود به شیر گاز

۹- اگر کلید فشار هوا خراب باشد ووصل نشود ...

- الف) الکتروموتور روشن می شود اما شیر برقی گاز باز نمی شود و مشعل خاموش می شود.
ب) مشعل روشن نمی شود.

ج) مشعل روشن می شود، شعله تشکیل شده و سپس خاموش می شود.

د) مشعل روشن می شود اما خط‌ناک است.

- ۱۰- اگر چشم الکترونیک (فتول) در مشعل های گازوییلی دوده بگیرد و کثیف شود.
- الف) مشعل روشن نمی شود
- ب) مشعل روشن می شود اما خطرناک است
- ج) الکتروموتور کار می کند اما شیر برقی وصل نمی شود.
- د) مشعل روشن می شود، شعله تشکیل می گردد و بعد از چند ثانیه مشعل به طور کامل خاموش می شود.
- ۱۱- در هنگام نصب مشعل گازوییلی چه نکاتی را باید مورد توجه قرار داد؟
- ۱۲- نقش شعله پخش کن در مشعل های گازوییلی را شرح دهید.
- ۱۳- فاصله‌ی بین الکترودهای جرقه چه قدر است؟
- ۱۴- ولتاژ خروجی ترانس جرقه تقریباً چند ولت است؟
- الف) ۲۲۰ ولت ب) ۳۸۰ ولت ج) ۱۰۰۰۰ ولت د) ۱۰۰۰ ولت
- ۱۵- در مشعل های گازوییلی آیا با شروع استارت الکتروموتور ترانس جرقه نیز کار می کند؟ بلی خیر
- ۱۶- در مشعل های گازی اگر شیر اصلی گاز قطع و مجدداً وصل گردد، کدام یک از گزینه‌ها صحیح است؟
- الف) مشعل خاموش و روشن نخواهد شد.
- ب) مشعل خاموش می شود و مجدداً روشن می شود.
- ج) مشعل خاموش و با زدن دکمه‌ی ریست مجدداً روشن می شود.
- د) الکتروموتور مشعل روشن است اما شعله قطع می شود.

منابع و مأخذ

- ۱- کتاب برق تأسیسات مهندس اصغر قدیری مقدم
- ۲- کتاب کارگاه برق تأسیسات مهندس اصغر قدیری مقدم
- ۳- کتاب کارگاهی سال دوم هنرستان رشته برق گروه مؤلفان
- ۴- کتاب تأسیسات حرارتی گروه مؤلفان
- ۵- کاتالوگ و دستورالعمل‌های شرکت‌های تولیدکننده مشعل‌های گازی و گازوییلی

6 – REFRIGERATION & AIR CONDITIONING TECHNOLOGY

William C.Whitman

William M.Johnson

7- DESIGN MANUAL FOR HEATING, VENTILATION AND AIR CONDITIONING

«LEE KENDRICK»

8 – REFRIGERATION & AIR CONDITIONING

«Colleen Brosnan»

تجارب شخصی مؤلفان

